

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημειῶσιν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουανόν τε καὶ Ἄγαβον, Ἀνανίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχορον Νικάνορα, Ῥοῦφον καὶ Σωσθένην, Λίνόν τε καὶ Στάχυν, Στέφανον Τίμωνα Ἑρμάν, Φλέγοντα Μᾶρκον, Λουκᾶν Σωσίπατρον, Ἰάσονα καὶ Γάϊον καὶ Τυχικόν, καὶ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελωδήμασιν, οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Νάρκισσος καὶ Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηνὰς καὶ Ἀρίσταρχος, Μᾶρκος Σίλας καὶ Γάϊος, Ἑρμῆς καὶ Ἀσύγκριτος, Ἀπολλῶς Κηφᾶς τε, Κλήμης καὶ Ἰοῦστος, Κούαρτος Ἐραστός Λουκᾶς, Ὀνησιφόρος Κᾶρπος καὶ Εὐδοῦς, Ματθίας καὶ Ἰάκωβος καὶ Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς καὶ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πούδην Ἡρωδίωνα, καὶ Ἀρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, Ὀλυμπάν τε καὶ Ῥόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλίαν, Πατροβᾶν καὶ Τίτον, Τέρπνον καὶ Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστὸν, Ἀχαϊκόν τε, Ἀκύλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φουρτουνάτον τε, καὶ Ἀπολλῶ τὸν ἀοίδιμον, καὶ τὸν Κρήσκην Τιμήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς θεοκήρυκας.

Ἄτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὅτε κατετρώθης τὴν ψυχὴν, ἔρωτι τῷ θεῷ Παμμάκαρ, τὸν σὸν ἐπάρας σταυρόν, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατεία, Πνεύματος ἐνέργειαν ζώσαν εἰσδέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, θέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέκτων, ὅθεν σὲ συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὅτε ἐπιμόνοις προσευχαίς, καὶ συντονωτάτη νηστεία, τὸ Ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, ναὸς γεγένησαι, Τρισηλίου θεότητος, καὶ Ἱερωσύνης, χρίσμα θεῖον ἅγιον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες, θύων διὰ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόρρητον.

Πρᾶος, ἀνεξίκακος ὀφθείς, ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ θεόκτιστε, κατεκληρονόμησας, πραέων ὄντως τὴν γῆν, καὶ μεθέξει Θεοῦμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς, ἔνθα μνημονεῦων μὴ παύση, τῶν ἑορταζόντων ἐκ πόθου, καὶ τὴν σὴν Τιμώντων θεῖαν κοίμησιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος γ'

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτήρα Μάγοι προσεκύνησαν, ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν, ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυξε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὀλύχνος τῷ Φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφήτα καθυπούργησον.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιμ.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ἄσαι προεόρτια.

Στίχ. Εἶδοςάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοςάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Πάντα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε, ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, καγῶ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. β'

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με· οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί, σὺ μὲ ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θεΐα ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον Ἦχος δ'

Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεΐμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν, καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσει.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρὰ πέμπτῃ μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Τμηθείση τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγωνῶς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος, ὡδὴ δὲ Θεοτερπῆς ἀναμέλπετο. Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ἡ πανταίτια, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, πρὸς, Ἰορδάνου δὲ νὺν ῥοὰς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγούσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἐξ Ἐθνῶν ἢ τοῦ Θεοῦ Σοφία, πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγούς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα μυστικῶς τῷ Βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζουντι Πνεύματι.

Ἀκουτισθῶμεν, νὺν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν, ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρί, ἐπέιγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν καὶ φωτίσθητε, ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσονται.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτω χεύσας σεαυτῷ ἦνωσας, καὶ τοῖς ῥεῖθροις οἷς ἔμελλες ἐλθεῖν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις. Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε».

Ῥύσιον ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἅμα, τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν, Σῶτερ ἔρχῃ χαρίσασθαι, διὰ τοῦτο βραβεύεις νὺν ἡμῖν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων. Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ἄφρων ἀνὴρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν, διαφθείρεται καὶ γάρ, ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττοῦται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκπίπτει σωτηρίας, οὐπὲρ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γνόντες ῥυσθεῖμεν.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Προκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, Βαπτίσματος τὴν χάριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν».

Ἐπὶ τὸ Βάπτισμα σπεύδεις, τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζον τὴν ἄφεσιν, πεφορτισμένοις ἅπασιν, πταίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦσι, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς οἰκτίρμων παρέξεις ἐπαγγελιάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς θεότητος μεταδίδως μοί, εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὧν τοῦ σοῦ Πατρός, χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἀμαρτίας, ἄνθρωπος φανείς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, Λόγε τὸ ὅμοιον.

Πόμα καὶ χρίσμα καὶ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφραγιδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικὰ χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξιέραστα γέρα, τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σὲ ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

ᾠδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγάζοντα τὰ ὑπερῶα».

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἢ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην. Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς ἐκ δούλου.

Μορφωθεὶς Ἀδὰμ τὸν πρῶτον, Βαπτισμῷ ἦκει καθάρι Χριστός, ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλον καὶ ἀναβαλλόμενος φῶς, γυμνὸς ὄραται, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις, καὶ χειρὶ κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

ᾠδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνὰς τῷ Δεσπότη βοῶ σοί. Ἐκ φθορᾶς μὲ ἀνάγαγε».

Κυρίον σε γνόντες, οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σὴ γεννήσει, νῦν δὲ Πατὴρ σὲ κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον.

Ῥύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρυφθήτω δακρύων κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθάρι προΐοντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Νευστάζων κάραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε, τῷ πλησίον κακῶς ἀποδοῦναι, κακὸν ἀντὶ κακοῦ μελετῶν, ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Ἵμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκακοπαθῆσατε, τούτω μορφωθέντι καὶ φανέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ Βάπτισμα, ἐπείγομένῳ δέξασθαι, τῆς εἰκόνας εἰς κάθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθῃ, καὶ συνταφῆ τῷ Βαπτίσματι, μέτ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλλεται, ᾧ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

ᾠδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Νόμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλώνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἔχωνεῦθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ κατατρυφήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, νὺν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς, πορευθῶμεν ὀψόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἦκει Χριστὸς ἐκτελέσων, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ προφητῶν ἀγαπῆν ἐνστερνισάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπησιν ἄκραν σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιούτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἀμαρτίας πάντων καθάραι νόμασιν, ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συστελλόμενος φόβῳ. Ἐγὼ γὰρ χρεῖαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφησεν, ὁ φίλος ἢ φωνή τε τῷ Λόγῳ, καὶ Ἡλίου ὁ λύχνος, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' Ὁ Εἰρμός [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν, ἀπολαύσαντες, νὺν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, μυστήριον ὀψόμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος πρόξενον».

Ἄπιτε τῆς Βηθλεὲμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνου, κακεῖ ὀψόμενοι, ἔργα μυστικῶς τελούμενα, Βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα, τὸν Ἀδάμ ἀναπλᾶσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθεὶς, Κόρης ἐξ ἀγνῆς θεόπαιδος, διπλοῦς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος θέλων, τὸν Ἀδάμ ἀναπλᾶσαι διὰ Βαπτίσματος.

Ὡς ἄνθρωπος ἐπέστης, οὐσία οὐ φαντασία, ὧς εἰς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνεύθυνος, ἐνθάπαι γὰρ εὐθύνας ἦλθες, τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἴδου παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστός, φωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε. Δεῦρο με βάπτισον, τὸν πᾶσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, ποταμίῳ ἐν ρείθροις, ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφῆν μου πρὸς θείαν, χειρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι.

Δόξα... Καὶ νὺν... ὁ αὐτὸς Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δεσπότην ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες, θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν, τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν πόθῳ, σπίλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων. Ἴδου γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ μέγας Βαπτιστής, τοῦ Κυρίου ἀγάλλου, ἐπέστη γὰρ Χριστός, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, τρέμεις ὡς ὑπηρετής, ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοί, ἄπαι τῆς θείας κάρας, τοῦ ἀπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκία σῶζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καὶ νὺν... τὸ αὐτὸ

Οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος εἰς ζ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς δ' καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς δ'. Προεόρτιος, οὐ ἢ Ἄκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῶ ἐπινίκιον ὠδήν, ἐβόα ἄσωμεν».

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριάι, τῶν Ἐθνῶν ἀδέτωσαν. Ἰησοῦς ὁ Βασιλεύς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαίς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι κάθαρσιν.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκί, ποταμοῦ πρὸς ρεύματα γυμνός, ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν, ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρὸς προανάρχου σὺ πεφυκῶς, πρὸς τὸν Γόνον εὐσπλαγχνε, Ζαχαρίου εὐτελῶς, παραγίνη βάπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι υἱοῦς Θεοῦ ποιήσης ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Μαθητὰς δευτέρους ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Χριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλη σώματος, φανέντι Πανεύφημοι, κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα, ἀκτίσιν εὐσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος.

Ῥεόντων ἀφέμενοι, τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον, Χριστῷ ἡ κολούθησαν, Κρήσκης καὶ Πρόχορος, καί, Ἀνδρόνικος, Θαδδαῖος καὶ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι, θεοειδέστατοι.

Ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε ἐνδοξοί, ἰσχυρὸν τοῦ Πνεύματος, τοὺς τῆς μανίας τε, ἀθεότητος, τελείως παρεθέντας, ἰσχύος ἐπλήσατε, καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον, Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Στάχυς καὶ Φίλιππος, ὡς Ἀπόστολοι, ὡς θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὄντες διάκονοι, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν, ἐν ᾧ κατεσκήνωσε, καθὼς ἠθέλησε, τὴν ἀπείρανδρον, καὶ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὕμνολογήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Θεοφάνους

Ὦδὴ α' Ἦχος β' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δειδόξασται».

Τῆς τρυφῆς χειμάρρους ὁ Χριστός, νάμασι προέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι, τὰ ὄρη σκιρτήσατε, ἀγαλλιάσιν, οἱ βουνοὶ περιζώσασθε, οἱ ῥερυπωμένοι, κάθαρσιν πρὸς θεῖαν εὐτρεπίσθητε.

Ἡ φωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξέλαμψεν, ἠλιακὰς μαρμαρυγὰς θεόκτιστε, τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐλαυνούσας κατήφειαν, ἣν ἐπιτελοῦντες, πίστει σὲ καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πτερωθεὶς τῷ πόθῳ Χριστοῦ, γεγονόςας μετάρσιος, τῆς κοσμικῆς ἀπαναστὰς συγχύσεως, ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως τὰ ἐπίπονα σκάμματα, καὶ δι' ἐγκρατείας, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον

Τὴν Ἀγνὴν ἀγενεῶντι νοῖ, δεῦτε μακαρίζομεν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἣν ἠγάπησε, Θεὸς ἐκλεξάμενος, ἣν

κατώκησεν, ὡς σκηνην ἀγιάσματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν.

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεός, δούλου φέρεις εἰκόνα, καὶ πρὸς δοῦλον οἰκτίρμων, παραγίνη σαρκικῶς, Βαπτίσματι θεουργῶ, τῆς δουλείας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Ἐπέστης ρείθρω διατι; ποίαν κάθαρσιν θέλων, ποῖον ρύπον ἐκπλύνειν, ὑπεράγαθε ζητῶν; ὕμνῳ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν, διὰ σπλάγχνα Λόγε συγκατάβασιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστέ, ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάραξε δόλω, Ἰορδάνου ταῖς ροαῖς, ἐφίστασαι ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ. Δεῦρο σὺ μὲ βάπτισον.

Τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Οἷα ποταμοὺς ὑμᾶς ὁ Λόγος, εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντες ταύτην Πάνσοφοι, ἀρδεΐαις θείου Πνεύματος, καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντες, τῆς ἀθείας ἐν χάριτι.

Ὑμνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαν τε καὶ Σιλουανόν, καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, καὶ Οὐρβανὸν καὶ Ἄγαβον, τοὺς ἀληθῶς χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ἤδη γεγονότες, ὡς ὄντως μακάριον Θεόν, διδάσκαλον πλουτήσαντες, τοὺς πρὶν ἀθλίους Πάνσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε, ἐνθέου μακαριότητος.

Θεοτοκίον

Ἀγνή πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομητορ πέφνησας, Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, ὃν Ἀποστόλων σύλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐν πέτρα μὲ τῆς πίστεως [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀβύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας, ὁ ὕδατι στεγάζων τὰ ὑπερῶα, ἐν ὕδασι προέρχεται βαπτισθῆναι, ψυχὴ γρηγόρησον, παθῶν καθάρθητι, ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα.

Ἡ δύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργία, τοῦ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξήνησας θεόκτιστε εὐωδίας, πληρῶν τοὺς ψάλλοντας, Θεῷ ἐκάστοτε, Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ, τῶν πόνων σου θεόκτιστε ἰλαρύνων, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόντων, Ὅσιε. Ὡς οὐκ ἔστιν ἄνιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους, ἐν ὀδύνῃ ἐξέλι πέν ἡ ζωὴ μου, κατέδυσσα εἰς χάος πλημμελημάτων, σώσόν με Δέσποινα, μὴ υπερίδης με, προστασίαν ἅμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν πέτρα μὲ τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐφράνθη γὰρ τὸ πνευμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε».

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος γ' Θείας πίστεως [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στυλοὶ ἄσειστοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐδραιώματα τῆς εὐσεβείας, γεγεννημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον, ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα, καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τοῦ Ὁσίου Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ποιμάνας θεαρέστως τοῦ Κυρίου τὸ ποίμνιον, τὴ σύριγγι τοῦ λόγου, θεοφόρε Θεόκτιστε, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῶ, καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἵληφας ἐπάξιον. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πάσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον, ὅμοιον

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιστεράς, διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα».

Ἡ νῖκα εἶδέ σε, τὸ ρεῖθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἐστράφη, ἡ δὲ πολλοῖς, πάθεσι κατάρρυπος, φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανοῦς, ἀνεστράφη προσκυνούσά σε.

Θαμβεῖται ἥλιος, ὁρῶν σὲ Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινὴ, παραβάσει φύσιν Δέσποτα.

Ἴδου ἡ κάθαρσις, ἰδου ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων, ὁ φωτισμὸς, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστολῶν

Τὴν ἀνεξιχνίαστον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θάλασσαν ἐτάραξαν τὴν τῶν Ἐθνῶν, ταύτην ἐπιβάντες οἱ πάνσοφοι, καθάπερ ἵπποι, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι.

Ἦστραψαν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, Πούδης Ἀπελλῆς καὶ Φιλόλογος, καὶ Ἡρωδίων, Ρούφος τε καὶ Πατροβάς, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι.

Τεῖνας ἐξαπέστειλε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονημένα ὁ εὖσπλαγχνος, βέλη συνθλῶντα, τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοὺς δεινῶς, τραυματισθέντας Ἐνδοξοῖ, χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Αἶνεσιν προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ἀνυμνολογοῦντες Ῥοδίωνα, τὸν θεηγόρον, καὶ Ἑρμῆν τὸν εὐκλεῖ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσύγκριτον, Λίνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γάϊον.

Θεοτοκίον

Σὲ μακαριώτατος πάλαι χορὸς, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεηγορίας, ἱεραῖς θεοπρεπῶς, κατονομάζει Πάναγνε, Πύλην τε καὶ Ὅρος κατάσκιον.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐστάλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἰδρώτές σου, πικρίαν ἐξαίροντες, τὴν τῶν Δαιμόνων Ἀοίδιμε, νόσων φυγαδεύοντες, τὰς ἀλμυρὰς διεκχύσεις ἀξιάγαστε.

Θεοῦμενος, ἀνενδότοις καθάρσεσιν Ὅσιε, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῶν Μοναστῶν φαεινότατος, τύπος ἀκριβέστατος, καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος.

Διέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας Θεόκτιστε, τὴ ράβδῳ τῆς Πίστεως, καὶ Φαραῶ τὸν ἀόρατον, Πάτερ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας πρὸς χθόνα φθάσας Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Κεκράζομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα Πανάμωμε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι, τείχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων, Δαιμόνων, μεσιτεία σου.

ᾠδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθαρὸν, ἔρχεται γάρ, ἀποκαθαίρων τσις ὕδασι, τῶν ἀμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι, ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν, πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανὲν σοὶ τὸ ἄδυτον, βλέπον, καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυστήριον ἐκτελῶν, μέγιστον πρὸς Πρόδρομον τὸν σόν, ὃ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχη σμικρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἀρρήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Τῶν Ἀποστόλων

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δεσμῆν τε πανεύφημοι, καὶ λύειν ὡς Ἀπόστολοι, λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, τοὺς δεδεμένους κακοπιστίας δεσμῶ, ἐλύσατε, ὅθεν τὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζομεν, πιστῶς περιχορευόντες.

Ἐνθέοις, Ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελωδήμασι, Τέρτιος, ἰάσων καὶ Σωσθένης, Καῖσαρ καὶ Μᾶρκος, Λουκᾶς Σωσίπατρος, Κούαρτος καὶ θεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος Ἔραστος.

Ἵμᾶς ὡς τοὺς Δώδεκα, ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθεΐαν, πάσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, γνῶσιν θεϊκὴν περιφανῶς, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Τὰ ὄμματα φώτισον, Παρθένε τῆς καρδίας μου, λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας, σκότους μὲ ῥύσαι διαιωνίζοντος, Πύλη τοῦ φωτὸς Χριστιανῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ ἀνανεώσας, γῆν τῆς καρδίας, ταύτη κατεβάλου τοῦ λόγου σπόρον, Πάτερ θεόφρον, καὶ πολύχουν ἐδρέψω, εὐκαρπῖαν τῶν εὐφημούντων σε, πάντων εὐσεβῶν, τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν.

Ἄγρυπνον νοῦν, ἀενάως προσφέρων, Πάτερ θεόφρον, πάθη κατεκοίμισας ψυχοφθόρα, ὄρθρον πρὸς θεῖον, ἐπειγόμενος φθᾶσαι, πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμπρότητα, τῶν εὐφραινομένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις.

Ὡς θεαυγῆς, καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πνεύματος τοῦ θεοῦ ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας τὸ ἀνόθευτον ἦθος, ὑποφαίνων πάσιν, ἐδείκνυες, Ἄγγελος καθάπερ, βιῶν μετὰ σώματος.

Θεοτοκίον

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἐδείχθης Πύλη, θρόνος ἐπηρμένος τοῦ Βασιλέως, οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος Κλιμαξ, ἣ ἐπέβη Χριστὸς Πανάχαντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλησεν.

ᾠδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς ποταμὸς, εἰρήνης μόνε Κύριε, πρὸς ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνης αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ξενίζεται ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορός, κατανοῶν γυμνούμενον, τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν, καὶ κράζει. Τὶς αὐτῆ σου, ἢ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπους συγκατάβασις;

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ ἀόρατος ἰδοῦ, σωματωθεῖς ἐπέφανεν, Ἰορδάνη εὐφράνθητι ποταμέ, τὰ ρεῖθρά σου πλήρωσον, ὅπως λούσης τὴν πάντων ἀναγέννησιν.

Τῶν Ἀποστόλων

Τὴν θεῖαν ταύτην [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Εἰς πάντα κόσμον ἐρράνατε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριο, νεφέλαι ἔμψυχοι, ἀναδειχθέντες Ἀπόστολοι, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε.

Ῥημάτων θεῶν ἡ δύναμις, ὑμῶν τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε, πολλὴν δεινότητα, καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, μωραιομένους γνώσει τῆς πλάνης Πάνσοφοι.

Ὁ θεῖος Πούδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ πανάριστος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοκίον

Ὑμῶ σὲ μόνῃ Πανύμνητε, δοξάζω σὲ αἰεὶ θεοδοξάστε, καὶ μακαρίζω σε, ἦν γενεαὶ μακαρίζουσι, τῶν γενεῶν Παρθένε θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα, τοῦ τὴν ἰσχὺν σοὶ πνεύσαντος, θεοφόρε παμμάκαρ Θεόκτιστε.

Λογικὴ βακτηρία σου Ὅσιε, πόα τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου ποίμνιον, καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον ἐπὶ γῆς οὐρανὸν σὲ ἀνέδειξε, Θεογεννητορ Ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοὶ, ὑμνήσωμεν σήμερον, καὶ πανηγυρίσωμεν, δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον, ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Ὁ Οἶκος

Τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοὶ, ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Στέφανον, Πρόχορον τε καὶ Σίλαν καὶ Νικάνορα. Τίμωνα καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρμενάν, Ἀπελλῆν τε Ἰάκωβον, Φίλιππον, Ἀρίσταρχον, καὶ Ματθίαν, Ἡρωδίωνα, Κρήσκην καὶ Φλέγοντα Βαρνάβαν, Λίνον καὶ Ὀλυμπάν, Λουκᾶν καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιπούς, ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Συναξάριον

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξὶς τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι

- Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους,
- Καὶ ὧδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις.
- Ἀμφὶ τετάρτην ἄνδρας ἀγακλεεᾶς κυδαίνω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ὁ Ὅσιος Θεόκτιστος, ὁ Ἠγούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας, ἐν εἰρήνῃ

τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐν γῆ γλοαυγεῖ τῆς Ἑδέμ Θεοκτίστω,
- Μοίραν δίδως, ἄκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Οἱ ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες ἐν εἰρήνῃ Τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ψυχὰι διαυγεῖς ἐξ ἀποπτᾶσαι βίου,
- Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζωσίμου Μοναχοῦ καὶ Ἀθανασίου Κομενταρησίου.

Στίχοι

- Ἀθανάσιος συνθανῶν τῷ Ζωσίμῳ,
- Ἐνδον πέτρας ἠδιστα καὶ συζῆν ἔχει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ὁσίας Ἀπολλιναρίας τῆς Συγκλητικῆς.

Στίχοι

- Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολλιναρίαν.
- Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοῦς ἦν ἀξία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἐπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Πῶς σε ρεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια, τρυφῆς ὄντα χειμάρρουν Χριστέ; πῶς ὁ Πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ, χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτόν, καὶ ἐκ χειρός τοῦ πονηροῦ, ἐξαγαγόντα ἡμᾶς;

Ῥεῖθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς ρεῖθρα Ἰορδάνια, πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν; ποτίσαι τοὺς γεύσει πονηρά, καθυπαχθέντας τῇ φθορά, φθόνῳ τοῦ ὄφεως.

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραινόμενοι, ποταμοὶ κροτεῖτωσαν χειρὶ, ἐπέφανεν ἥκει ὁ Χριστός, ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν, ἐνθάψαι πταίσματα.

Τῶν Ἀποστόλων

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ κτίσει ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνεγκύσατε, τῆς ἀθείας βυθοῦ, Ἐθνη πολύσπορα, σημεῖοις καὶ τέρασιν ἐπιστηρίζαντες, τὰ φρονήματα, τούτων σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Ἐμβιβάσαντες πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τοὺς θαλαττεύοντας, τὴ ἄλμη τῶν δυσχερῶν, σωτῆρες ἐδείχθητε. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πάντες Εὐδοκὸν καὶ Κᾶρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφάν, Ἰουστον καὶ Ἀρτεμάν, Ζηνάν τε τὸν ἔνδοξον, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθητάς, ἀναμέλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀστράπομορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς κρατουμένους νυκτί, ἀγνοίας ἐρρύσασθε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὠδηγήσατε, ἀναβοῶντας πάντοτε. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Πλαστήριον Πανάμωμε γεγένησαι, ἀμαρτανόντων ἀεὶ, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, τὴν ἀμαρτίαν Χριστόν, ᾧ κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου

Ἀντίθεον πρόσταγμα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δακρῶν προσχύσεσιν έναποσβέσας, παθῶν ὑπεκκαύματα, Θεόκτιστε μακάριε, θαυμάτων ἀνέβλυσας, ρεῖθρα ἀείζωα, οἷς πὲρ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι ἀοίδιμε.

Δαυῖδ τὴν πραότητα Πάτερ ζηλώσας, ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰὼβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακώβ τὸ ἄπλαστον, καὶ πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, Πέτρου τὴν θερμότητα, μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, Παρθένε καταργήσασαν, δεινῶν ἐπικλύσεσι, θανατωθέντα με, ζώωσον πρεσβείαις σου Ἄγνη, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

Ῥδὴ η' Ὁ Εἰρμός [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὰ ποτάμια ρεῖθρα μηλωτὴ ἔτεμεν, Ἐλισαῖος τὴν χάριν, τὴν τοῦ Βαπτίσματος, προσκιαγραφῶν, ἦν Χριστὸς ἀπειργάσατο, τούτοις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἵπεσήμανε πάλαι Προφήτης ἐνδοξος, τοῦ Βαπτίσματος χάριν, ἀλσὶ τὰ ὕδατα, ἄγονα τὰ πρίν, ἐκτελέσας πολύγωνα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πλησθήσεται, καὶ βουνὸς ἐναντίος ταπεινωθήσεται, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθέα τραπήσεται, τὴ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανεία.

Τῶν Ἀποστόλων

Παῖδας εὐαγεῖς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας, ἀρότρῳ τοῦ λόγου πανασοίδιμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σπέρματα ἐσπείρατε, καὶ εὐσεβείας ἄσταχυν ἑκατοστεύοντα, ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων, τὴν πληθὺν Κυρίου, Ἀπόστολοι πανσόφως.

Ἐπαίνοις Ἰακώβον ἐνθέοις, Κλεόπαν Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, Νάρκισσον τὸν πάνσοφον, Μᾶρκον Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλὴν τιμήσωμεν, ὡς Ἀποστόλους Χριστοῦ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες, πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε, φάλαγγας τοῦ δράκοντος, πάνσοφοι Ἀπόστολοι, καὶ ταύτας διολέσαντες, οὓς ἠχμαλώτευσεν, ἀνθρώπους συνελάβεσθε πίστει, καὶ τῷ ζωοδότη, προσήξατε Δεσπότη.

Θεοτοκίον

ᾧ θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων! πῶς τίκτεῖς καὶ μένεις παρθενεύουσα; πάναγνε Θεόνυμφε. Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ὃ πάντες ψάλλομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν ἀκακία τὴν ζωὴν, διανύσας ἀληθῶς θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ νοί, καθεῖλες, Ἵμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κραυγάζων.

Νὺν ἡ ἀξίνη τῶν ψυχῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν, ψυχὴ μου σπεῦσον, καὶ παθῶν τὰς ἀκάνθας, ἀποτεμοῦσα καρπούς, ὠρίμους Κυρίῳ προσάγαγε, ταῖς τοῦ θεοφόρου, εὐχαίς διασωθεῖσα.

Θεοτοκίον

Ἀπὸ πασῶν σὲ γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἐαυτῷ Θεοτόκε, ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας ἐνώσει τὴ κρεῖττονι, ὄθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν».

Χερσὶν ὁ πλάσας Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ χειρὶ Προδρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄνθρωπος, ταπεινούμενος ὅπως ὑψώσης με, πάλαι ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον, δόξα τῇ ἐνδόξῳ, καὶ φρικτῇ οἰκονομία σου.

Ψυχῶν ἢ κάθαρσις εὐτρεπίζεται, ὁ φωτισμός, ἢ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν, Ἰορδάνη ποταμὲ εὐφράνθητι, χόρευσον πᾶσα ἢ κτίσις, γῆ τε καὶ θάλασσα, κρότησον δοξάζουσα Χριστόν, τὸν ὑπεράγαθον.

Ὡς ὢν ἀπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχη βοῶν τῷ πλήρει, ἀγιότητος δούλω σου, ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν. Ἐγγισον βάπτισόν με, θέλω πληρῶσαι γάρ, φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων

Ἄπας γηγενῆς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἰασαὶ ἡμῶν, Χριστὲ τὰ παθήματα, τῶν Ἀποστόλων εὐχαίς, τῶν ἀγαπησάντων σε, καὶ κηρυξάντων ἐν πάσιν ἔθνεσι, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον, Δημιουργὸν τοῦ παντός, καὶ εἰδώλων, πᾶσαν ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος.

Ὅσπερ ἀστραπαί, τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν, Λουκᾶς ὁμοῦ καὶ Ἑρμῆς, Μᾶρκος Ἀνανίας τε, καὶ σὺν Ματθία ὁ Ἰερὸς Ὀλυμπίας, καὶ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν, οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν, Ἱεροῖς καὶ σεπτοῖς μελωδήμασι.

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ μακαρίσωμεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ Διδασκάλους καὶ ἀγγελόφρονας, καὶ πλουτιστὰς σωτήράς τε, καὶ ἀντιλήπτορας, καὶ προστάτας, πάντων χρηματίζοντας, τῶν τιμώντων αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Ἦστραψαν φωτὶ, ἀύλω τοῦ Πνεύματος, Ἀκύλας Ἀχαϊκός, Κᾶρπος τε ὁ ἐνδοξος, καὶ Φουρτουναῖος σὺν τοῖς ἐξήκοντα, καὶ ἐξ Χριστοῦ θεράπουσι, καὶ ἱεροῖς Μαθηταῖς, καὶ καρδίας, πάντων καταυγάζουσι, τὴν φωσφόρω αὐτῶν μνήμη σήμερον.

Θεοτοκίον

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννήτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου

Ἀνάρχου Γεννήτορος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θεοῦ κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀνόθευτος, μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος Ὅσιε, τῶν ἀμαρτημάτων κηλίσιν, ἀλλὰ σαυτόν, ὅλον ὠραῖσας, καλῶν ἐπιδόσεσι, διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ἀρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπη λαμπρυνόμενος, τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις καταστραπτόμενος, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης Πατέρας, Πάτερ σοφέ, ἐν πίονι γῆρα, σίτος ὄριμος, θησαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Ἡ ποιμνη σου σήμερον, χορεύει ἐορτάζουσα, φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως, ἣν

ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν, καὶ μεταστάς, μὴ λίπης τρισμάκαρ, Θεῶ παριστάμενος, σὺν Ἀγγέλοις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ζωὴν ἢ κυήσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, νεκρωθεῖσαν Παρθένε τοῖς παραπτώμασι, ζώωσον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ὡς συμπαθής, ὡς μόνη προστάτις, τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ σκέπῃ Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις [TO AKOYTE](#)

Καταλιπόντες κόσμον, οἱ Ἑβδομήκοντα Λόγε, σοὶ μαθητεύονται πόθω, τῷ Λόγῳ καὶ Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντες πίστει.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, Υἱὸς καὶ σάρκα φορέσας, ὑπερφυῶς ἐκ Γυναικός, προέρχεται βαπτισθῆναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ [TO AKOYTE](#)

Ὅν πὲρ ἡ φωνή, τοῦ βοῶντος προετύπου, ἦλθεν ὁ Χριστός, ἐν τοῖς ρεῖθροις Ἰορδάνου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη. Δεῦρο πλύνόν με ὕδασι, βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα, τὸν γὰρ Ἀδάμ ἐκπλύναι ἦλθον, τοῦ πρὶν πτώματος. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Ἦχος οὐρανοῦ, οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω, ἄστρον ἀριθμόν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω, καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότη ὁ Πρόδρομος, ἄγομαι χειρὶ; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα δρακί τὴν κτίσιν, διὸ κράζω σοί. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Σύνθρονος Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων, ταῖς ἀγγελικαῖς, στρατιαῖς δορυφοροῦμαι, ἄλλὰ σμικρῶ σπηλαίῳ ἐξενίσθην τικτόμενος, ἐν τῇ Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγγνίαν, διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου, ἐμοὶ δάνεισον, ἵνα καὶ πλύνω ἐν ἐμοί, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα.

Ἐκλυσας ποτέ, ἀμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διασχῶν, καταρράκτας οὐρανόους, καὶ πῶς σὲ Ἰορδάνης, κατιδῶν ὑποστήσεται; ἦδη γὰρ τὸ ρεῖθρον ἀναστρέφει, ἐπέγνω σὲ ἡ κτίσις πᾶσα, καγῶ κράζω σοί. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί

Δόξα... ὅμοιον

Ἴνα πληρωθῇ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. Ὁ οὐρανὸς μοὶ θρόνος ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον, σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω, ἐν τούτῳ γὰρ παρεγενόμην, ἐμὲ βάπτισον, καὶ ἐν ἐμοί τὰ τῶν βροτῶν, καθαίροντα πταίσματα.

Καὶ νῦν... ὅμοιον

Σὺ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ στύλου καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν, καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ, σὺ ὁ δεσπότης πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνεκφραστός, δούλου τὴν μορφήν πῶς ἐνεδύσω; οὐ ψαύσω σου πυρὸς ὁ χόρτος, αὐτὸς μὲ βάπτισον, ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σοῦ, Καθάρισον δέξασθαι.

Ἀπόστιχα, Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ [TO AKOYTE](#)

Ἦφθη τὸ πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις, Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιμ.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφήτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, δεῦτε, συνέλθωμεν ρύφθῃναι, καὶ ἄσαι προεόρτια.

Δόξα... Καὶ νύν... ὅμοιον

Σήμερον ὁ Χριστός, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτήριον δωρεῖται, ψυχῶν καθαίρων ρύπον, πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.